

været forskellig, som Tilfældet er for f. Eks. Skovridere, Skovfogder, Dommere og Politimestre.

Det skal i denne Forbindelse ogsaa bemærkes, at der er Tjenestemandstillinger, som benævnes ens, men som er placerede i forskellige Lønningsklasser selv i den nuværende Lønningslov. Dette gælder f. Eks. Fuldmægtige og Assistenten.

De Forandringer, der paa denne Maade er fremkommet for de forskellige Lønningsklassers Vedkommende, kan man derfor efter Udvalgets Opfattelse ikke med nogen juridisk Begrundelse generelt kræve ført tilbage til de Tjenestemænd, der er afskediget før Lovens Ikrafttræden, og det er efter Udvalgets Mening uberettiget, naar disse Tjenestemænd paaberaaber sig de nævnte Lønforhøjelser som Udgangspunkt for finansielle Krav til Staten.

- 3) Endelig har man ved Revisionen søgt at revidere Reglerne for Dyrtidstillæggets Beregning for derved at stille Tjenestemændene paa lignende Maade overfor Tidens Krav som Arbejderne i de private Erhverv.

De Forandringer, som man har fundet det rigtigt at gennemføre for Lønnernes Vedkommende under Hensyn til Prisstigning og Forandringer i Samfundets Leveforhold, kan Pensionisterne fra Tiden forud for den nye Tjenestemandsløvs Ikrafttræden efter Udvalgets Formening med Rette forvente anvendt ogsaa paa deres Pensionsudbetalinger.

Udvalget maa efter det anførte være af den Opfattelse, at Omregningskravet dels støder mod principielle Vanskeligheder, dels vil vise sig at være praktisk uigennemførligt. Løvrigt vilde Resultatet af en Omregning i Overensstemmelse med den nye Tjenestemandsløvs Regler som Følge af de ved Loven gennemførte Ændringer blive, at adskillige Pensionsbeløb maatte nedsættes, hvis Bestemmelsen ikke suppleredes med en Regel, der gik ud paa, at der kun blev foretaget en Omregning, naar dette var i Pensionistens Favør, men at man undlod det, hvis det modsatte var Tilfældet.

Derimod kan Udvalget anbefale, at der til Pensioner, tilstaaede før 1. April 1946 ydes saadanne Tillæg, at de Beløb, der udbetales de paagældende Pensionister, bringes i et passende Forhold til det ved den nye Tjenestemandsløvs fastlagte almindelige Lønningsniveau. Spørgsmaalet er da, efter hvilke Retningslinier en Regulering og Forbedring af de omhandlede Pensionisters Kaar kan foretages. De Alternativer, der i saa Henseende kan være Tale om, og som har været Genstand for Overvejelser i Udvalget, er følgende:

- 1) En procentvis Forhøjelse af Grundpensionerne.

Dette vilde være en Videreførelse af de Principper, som blev anvendt i Lovene af 22. December 1920 og 1. Maj 1923. Forholdene paa det her omhandlede Omraade er imidlertid ganske forandrede, siden de nævnte Love blev sat i Kraft, og en Beregning af Virkningen af saadanne Procenttillæg viser ganske utilfredsstillende Resultater med Uligheder og Vilkaarligheder, der ikke lader sig ophæve, selv om man anvender forskellige Procenttillæg for Pensioner af forskellig Størrelse. Der er derfor i Udvalget Enighed om, at denne Vej ikke er farbar.

- 2) Bevilling af et Raadighedsbeløb med en Bemyndigelse for Administrationen til at supplere de gamle Pensioner med personlige Tillæg til Udjævning af en Del af den Difference, som er opstaaet mellem de gamle Pensioner og Pensioner, fremkomne efter den nye Tjenestemandsløvs.

Der er her Tale om Anvendelse af den samme Fremgangsmaade, som er hjemlet i Loven af 1. April 1925, hvorefter man behandler Tilfældene individuelt efter de